

Павлина

Нѣма невѣста. Има една бедна вдовица, какво се подигравате?

Г-жа Антонина

Кой се подиграва? А? Пончевъ? Вѣрно ли е? Влизай де! Отъ кого се срамувашъ?

Пончевъ (влиза)

Отъ г-ца Аничка се срамувамъ. Обещахъ ѝ да не пия, а пакъ се напихъ. Но туй за последенъ пжтъ. За последенъ пжтъ е, г-це Аничке.

Г-жа Антонина

И утре като се напиешъ, пакъ ще бжде за последенъ пжтъ (Смѣе се).

Аничка

Пончевъ нѣма да се напие. Азъ зная.

Пончевъ

Вѣрно. Така. (Къмъ Антонина) Какво се смѣйте? Вий човѣци ли сте? Не сте човѣци. Тя е човѣкъ. (Показва Аничка) Когато ми говори да не пия, заплака — сълза пролѣ за мене, за пияния Пончевъ. Кой е плакалъ за мене? Никой не е плакалъ за мене. А тя заплака. Затуй ще я слушамъ и ще ѝ се покорявамъ. Г-це Аничке, нѣма да пия вече. Обещавамъ ви!